

та №6.

Тобто в розрізі аналізу показників платоспроможності фінансова стратегія підприємства №7 найбільш спрямована на його стійкий розвиток, проте показники потребують подальшого вдосконалення для досягнення максимальної ефективності.

Список використаних джерел

1. Бланк, И.А. Финансовая стратегия предприятия. – К. : Эльга, Ника-Центр, 2004. – 720 с.

2. Покропивний, С.Ф. Підприємництво: стратегія, організація, ефективність [Текст] : навчальний посібник / С.Ф. Покропивний, В.М. Колот. – К. : КНЕУ, 1998. – 352с.

3. Холод, З.М. Аналіз фінансово-економічної діяльності поліграфічних підприємств [Текст] / З.М.Холод, Н.І. Передерієнко, Б.В.Никифорук, Н.М.Сухолитка. – К. : ВАТ «УкрНДІСВД», 2004. –224 с.

УДК 338.43:631.11.009.12:005.44(477)

Ільїн Валерій

к.е.н., доцент

Луганський національний аграрний університет

м. Харків

АНАЛІЗ РЕЙТИНГУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ

Анотація

У статті розглянуто рейтинг конкурентоспроможності України в порівнянні з іншими країнами світу, виявлені сильні сторони конкурентоспроможності і найбільші перешкоди для ведення бізнесу в країні.

Ключові слова: конкурентоспроможність, глобалізація, економіка, рейтинг, ринок, ефективність, стратегія.

Конкурентоспроможність країни означає певний рівень її продуктивності, який визначає відповідний рівень добробуту населення, прибутків від інвестицій, характеризує потенціал зростання економіки у довгостроковій перспективі. У свою чергу, конкурентоспроможність формується під впливом низки економічних, політичних і структурних чинників, які визначають умови ведення бізнесу в країні. Результати відповідного дослідження Всесвітнього економічного форуму дозволяють виявити перешкоди на шляху підвищення конкурентоспроможності з метою вироблення керівниками бізнесу та політичними лідерами країн ефективних стратегій для їх подолання і забезпечення сталого зростання.

Україна посіла 76-те місце у світовому рейтингу конкурентоспроможності,

піднявшись на вісім сходинок. Про це йдеться у доповіді «Глобальна конкурентоспроможність 2014-2015», який щороку публікує Світовий економічний форум (Давос, Швейцарія).

Рейтинг охоплює 144 країни. Деякі в ньому відсутні, наприклад - Білорусь.

Перше і друге місця в рейтингу зберегли Швейцарія та Сінгапур. За рік їхні позиції не змінилися. Трійку замкнули США, які рік тому займали п'яте місце.

До топ-10 країн із найкращою конкуренцією увійшли п'ять членів ЄС: Фінляндія (4-те місце), Німеччина (5), Нідерланди (8), Велика Британія (9) та Швеція (10). Компанію ним склали Японія (6) та Гонконг (7).

Навіть піднявшись на 8 сходинок, Україна не вийшла на докризовий рівень конкурентоспроможності. Нагадаємо, минулого року наша країна впала у цьому рейтингу на 11 позицій.

За базовими показниками Україна посідає наступні позиції: 130-те за розвитком інституцій, 68-ме за розвитком інфраструктури, 105-те за макроекономічним середовищем, 43-те за рівнем охорони здоров'я та освіти.

За ефективністю ринку товарів Україна посідає 112-те місце, ринку праці - 80-те.

Окрім того, як свідчить доповідь, за складністю ведення бізнесу Україна посідає 99-те місце, за рівнем інновацій - 81-е.

Найбільш складними факторами для ведення бізнесу є корупція, політична нестабільність та доступ до фінансування.

Сусідами України по рівню конкурентоспроможності стали Словачія (75) та Хорватія (77).

Із колишніх радянських республік найвищі місця займає Естонія (29). Варто зазначити, що рейтинг враховує наявні у країні природні запаси, тому в ньому високі місця посідають Азербайджан (39), Казахстан (50) та Росія (53).

Із сусідів України найвищий рейтинг у Польщі (43). Туреччина займає 45-ту позицію, Румунія - 59-ту, а Угорщина - 60-ту.

На останніх позиціях рейтингу розташувалися Ємен, ЧАД і Гвінея [2].

Сильними сторонами конкурентоспроможності України на даний час залишаються:

- високий загальноосвітній рівень населення (за якістю початкової освіти Україна посідає 49 місце),

- гнучкий та ефективний ринок праці (за співвідношенням зарплата-продуктивність - 26 місце, невисока затратність ринку праці - 21 місце, простота процедур найму та звільнення - 18 місце, участь жінок у трудовій діяльності - 32 місце),

- великий обсяг внутрішнього ринку та зовнішньої торгівлі (37 місце).

Непогані показники демонструє Україна по групі чинників інноваційного розвитку: висока здатність до інновацій (37 місце), якість науково-дослідних установ (68 місце), наявність вчених та інженерів (53 місце).

При подальшому реформуванні економіки України з метою підвищення її конкурентоспроможності слід враховувати, що зазначені чинники мають залишатися основою для майбутнього зростання.

Слід зазначити, що обстеження, які проводилися в рамках дослідження

глобальної конкурентоспроможності, виявили такі основні проблеми для ведення бізнесу в Україні (% відповідей респондентів) [3]: політична нестабільність - 15,6 %; корупція - 13,9 %; ускладнений доступ до фінансування - 10,8 %; податкове регулювання - 9,6 %; нестабільність уряду / можливість переворотів - 9,5 %; неефективність державного управління - 8,8 %; інфляція - 8,8 %; податкові ставки - 8,4 %; законодавчі обмеження ринку праці - 2,8 %; валютне регулювання - 2,8 %; слабкість охорони здоров'я - 2,8 %; злочинність - 2,5 %; недоліки інфраструктури - 1,5 %; недоліки загальної та професійної освіти - 1,4 %; недостатній рівень трудової етики на ринку праці - 0,8 %.

У цілому проблеми, на наш погляд, пов'язані з доступом до фінансування, високим податковим навантаженням, корупцією, неефективністю державного управління та податкового регулювання, відчуває більшість країн світу. При цьому країни Європи у більшій мірі відчули проблеми, пов'язані з доступом до фінансування та жорсткими законодавчими обмеженнями на ринку праці. Недостатність висококваліфікованої робочої сили та трудової етики фіксують такі країни, як Алжир, Бахрейн, Ботсвана, Бруней, Камбоджа, Чилі, Єгипет, Гамбія, Грузія, Гонконг, Ізраїль, Йорданія, Казахстан, а також Люксембург та Естонія. Від злочинності потерпає бізнес в Сальвадорі, Гайані, Гватемалі, Гондурасі, Ямайці. Політичну нестабільність визначили основним чинником стримування розвитку бізнесу, крім України, такі країни, як Аргентина, Еквадор, Японія, Молдова, Нікарагуа, Тайвань.

Ми вважаємо, що наведені вище проблеми, становлять найбільші перешкоди для ведення бізнесу в Україні і мають системний та глибинний характер, про що свідчить низький рівень з тенденцією до подальшого погіршення низки інших рейтингів країни.

Україна впала на 11 позицій до 84 місця у рейтингу «World Economic Forum» про конкурентоспроможність економік світу 2013-2014 роках.

Рейтинг опубліковано у відкритому доступі на сайті WEFForum.

При цьому, експерти визначають, що в цілому, Україна зберігає свої конкурентні позиції.

Ці результати базуються на великому розмірі ринку України (38-е місце в рейтингу за цим показником серед країн) і міцної освітньої системи, яка забезпечує легкий доступ до всіх рівнів освіти, як відзначають експерти.

Висновки. 1. Динаміка індексів конкурентоспроможності демонструє невелике зниження середнього індексу конкурентоспроможності групи країн інноваційного розвитку на фоні незначного зростання відповідного показника країн, що розвиваються. Це цілком відповідає загальній світовій тенденції перерозподілу сил на користь нових центрів зростання.

2. Швейцарія, Швеція, Німеччина, Японія, Нідерланди, Сінгапур, США, Канада, Фінляндія, Данія, як і минулого року, увійшли до TOP-10 рейтингу глобальної конкурентоспроможності. Це означає, що незважаючи на помітні втрати від світової фінансово-економічної кризи, зазначені країни залишаються досить стабільними і привабливими для ведення бізнесу та інвестування.

4. Найгірші показники серед інших країн Україна демонструє по групам чинників, пов'язаних з макроекономічними умовами, державними інститутами,

ефективністю товарних та фінансових ринків. Це значно стримує конкуренцію і перешкоджає розвитку підприємництва в країні.

5. Помітними конкурентними перевагами України на сьогодні є високий загальноосвітній рівень населення, гнучкий та ефективний ринок праці, великий обсяг внутрішнього та зовнішнього ринку, а також наявність сприятливих передумов для інноваційного розвитку.

Список використаних джерел

1. The Global Competitiveness Report 2013–2014. World Economic Forum within the framework of the Centre for Global Competitiveness and Performance, January 2014.

2. «Європейська правда» : Україна піднялася на 76-те місце в світовому рейтингу конкурентоспроможності [сайт] : укр.. версія. / медіа-холдинг "Європейська правда". — Електрон. текст. і граф. дані. — К. : Європейська правда, 2000—. — Режим доступу : <http://www.euointegration.com.ua/news/2014/09/3/7025625/> (дата звернення 20.11.2014). — Назва з екрана.

3. Ільїн, В.Ю. Глобалізація та її вплив на конкурентоздатність підприємств аграрного сектору економіки України [Текст] : монографія / В.Ю. Ільїн. – Луганськ : Вид-во «Ноулідж», 2014. – 436 с.

УДК 336.143.01

Лінтур Інна
к.е.н., доцент
Мукачівський державний університет
м. Мукачево

ДО ПИТАННЯ ПОКРАЩЕННЯ БЮДЖЕТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ УКРАЇНИ

Анотація

Стаття присвячена ролі бюджетного менеджменту в системі управління економікою держави. Виокремлено проблемні моменти в функціонуванні бюджетної системи. Запропоновано напрямки вдосконалення та реформування бюджетного менеджменту в процесі управління економікою України в кризових умовах господарювання.

Ключові слова: бюджет, бюджетний менеджмент, управління бюджетним процесом, реформування.

Сьогодні головним інструментом стратегічного розвитку держави є ефективний бюджетний процес як основна складова частина державного бюджету.

Бюджет держави повинен сприяти розв'язанню таких основних завдань, як